

Johann Zoffany, Major William Palmer en zijn familie, 1786 - The India Office

gevoerd; zij beroeren niemand kwetsend de oppervlakte; men lacht er niet luid, nurse komt even met de kinderen die nu al beheerscht zijn — ja! daar voelen zulke portretten zich thuis! Wie spreekt er van ontroerd willen wezen door deze schilderijen? Dat is nu juist wat ge niet verwachten kunt van Reynolds, Gainsborough, Romney of Raeburn. Laat ons dan ook niet altijd wenschen, wat er nu juist niet is. Genoeg te bewonderen, te genieten van compositie, kleur en karakteruitbeelding.

Tot het boeiendste dat ik er vond, behoort de familie van Generaal Palmer, geschilderd door Zoffany, een zoogenaamd conversation-piece. Onvoltooid deze schilderij. Er zijn plekken waar de dunne onderschildering zichtbaar is, heele stukken werden losgelaten, alsof de schilder dacht: daar kom ik nog wel op terug: zooals zij is, sterk geïnspireerd, nergens vermoeid, zou niemand ze, dunkt mij, anders kunnen wenschen; wat hij te